

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1272/2020
18.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Богдановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 8/20 од 15.05.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу бр. Кж1 497/20 од 25.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Богдановића адв. Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 8/20 од 15.05.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу бр. Кж1 497/20 од 25.08.2020. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 8/20 од 15.05.2020. године окривљени Драган Богдановић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од три године у коју се има урачунати време проведено у притвору од 08.11.2019. године до 09.11.2019. године. Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ, од окривљеног је одузето 35 грана и гранчица са цвасти биљке конопље *Canabis* укупне нето масе од 2.410 грама, а обавезан је и на плаћање трошкова кривичног поступка у износима наведеним у пресуди.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу бр. Кж1 497/20 од 25.08.2020. године одбијена је заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгана Богдановића, адв. Иван Ћаловић, због повреде закона из члана 485.

став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине у целости нижестепене пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање или пак да пресуде преиначи те окривљеног огласи кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. или пак став 6. раније важећег КЗ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, није основан, док је у преосталом делу недозвољен.

Наиме, иако бранилац окривљеног Драгана Богдановића, у захтеву не опредељује експлицитно о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП је реч, по оцени Врховног касационог суда, из навода да „у конкретном нису остварени сви нужни и неопходни елементи бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога јер окривљени није имао намеру да опојну продаје већ је био у ситуацији крајње нужде и помоћи у лечењу супруге која болује од карцинома дојке, те да уколико се уопште може говорити да у радњама окривљеног постоје елементи извршења кривичног дела, онда се једино може говорити о постојању кривичног дела квалификованог као дело из члана 246. став 2. или став 6. раније важећег КЗ, у ком правцу је и поднет предлог пресуде коју треба да донесе Врховни касациони суд по захтеву, односно да се у конкретном евентуално ради о кривичном делу из члана 246а став 2. сада важећег КЗ“, произилази да подносилац указује на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. У том смислу, подносилац у захтеву износи став да тиме што је окривљени засејао а потом узгајао изникле биљке конопље, те извршио брање листова и на тавану куће их окачио и оставио да се суше, није предузимао ниједну радњу која представља прераду, односно производњу опојне дроге те се стога и ради о кривичном делу из члана 246. став 2. КЗ, а не о кривичном делу из члана 246. став 1. КЗ.

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су прогледени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради,

продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом опојне дроге се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, а сађење и узгајање канабиса представља производњу, уколико су осим радњи сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења, до окончања вегетације, предузете и даље радње - убирање листова и цветова, сушење, уситњавање претходно узгојене биљке. При томе треба имати у виду да код овог облика извршења кривичног дела није битно у које сврхе се опојна дрога производи (већ исто може имати утицаја код одлуке о казни).

Полазећи од наведеног, имајући у виду да је одредбом члана 3. тачка 8) Закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени Гласник РС“ бр. 99/2010 и 52/2018) прописано да је „гајење биљке сетва, односно садња, гајење и жетва, односно берба биљке или делова биљке из које се може добити психоактивна контролисана супстанца“ те како из изреке побиијане пресуде произилази да је окривљени критичном приликом неовлашћено производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то канабис тзв. „маријуана“, која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, на тај начин што је „у периоду од краја јуна месеца 2019. па до 07.11.2019. године у заклоњеном делу дворишта породичне куће у ..., у саксијама засадио саднице конопље које је потом заливао и гајио до сазревања а након тога их убрао и корен одстранио док је 35 грана и гранчица, као и цвасти „Cannabis“ нето масе 2.410. грама одвојио од стабла и на тавану куће окачио о греду и распоредио ради сушења...“, то по налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а не битни елементи истог кривичног дела из става 2. члана 246. КЗ, јер је окривљени у конкретном случају, биљке узгајао без овлашћења, али је након узгоја која фаза се окончава жетвом тј. брањем, предузео и додатне радње којима је дошао у фазу производње и добио супстанцу која представља опојну дрогу, тиме што је одстранио корен биљке, гране и цветове одвојио од стабла, однео на таван и на греди распоредио и осушио и тако произвео опојну дрогу канабис.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Богдановића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, у вези исте повреде закона, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче да би се у конкретном могло радити или о облику кривичног дела из става 6. члана 246. КЗ важећег у време извршења кривичног дела или пак о кривичном делу из члана 246а став 2. важећег КЗ али за исто не даје никакве разлоге изузев да је „нејасно“ због чега другостепени суд није применио ове одредбе као блаже по окривљеног на који начин у суштини указује на повреду из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. На ову повреду закона бранилац указује и наводима да другостепени суд „само паушално набраја наводе браниоца и окривљеног а

да при томе не даје нити један довољно јасан и конкретан разлог због чега сматра и оцењује да су исти неосновани“ а наводима да није узео у обзир и оценио све жалбене наводе у суштини указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Надаље, у поднетом захтеву, како је већ наведено, бранилац истиче и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог вандредног правног лека, међутим, исту повреду бранилац у захтеву образлаже ставом да се у конкретном ради о крајњој нужди при чему не указује да евентуално опис радње извршења кривичног дела из изреке садржи елементе овог института него износи чињеничне тврдње и став да је поступао у крајњој нужди да помогне у лечењу оболеле супруге на који начин у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање у овом делу и повреду из члана 440. ЗКП.

Како се, у складу са наведеним, у овом делу захтева за заштиту законитости пресуде побијају због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 460. ЗКП, те повреде члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић